

behandle klager over racediskrimination og forskelsbehandling, er et eller andet visionært bud, oven i købet nu, hvor regeringen faktisk bliver pålagt at sætte det i værk. Der ligger et EF-direktiv, som pålægger regeringen at gennemføre det i år 2003, så fører man det ind i sit forslag, og så siger man, det er et visionært forslag, at man nu vil have et klageorgan, vel vidende at man havde et flertal i Folketinget i sin egen regeringsperiode til at gennemføre det klageorgan og imødegå noget af den diskrimination, som er et af integrationsproblemerne i det danske samfund. Det synes jeg er utrolig ringe.

Jeg synes, det er ringe, at et Socialdemokrati, som efter manges mening mistede utrolig stor troværdighed i den danske befolkning lige præcis grundet sin mislykkede integrationspolitik, ikke anerkender det og virkelig går til biddet og siger, at nu skal vi altså virkelig have løst de her problemer, nu skal vi virkelig have gjort noget ved diskriminationen, nu skal vi virkelig gå ind og gøre noget ved de strukturelle barrierer, der er i det danske samfund, som det er nødvendigt at fjerne for at få en ligebehandling af mennesker i det danske samfund uanset deres etniske herkomst.

Jeg synes også, det er et problem, at Socialdemokratiet også lægger op til accept af 24-års-reglen. Det synes jeg også er et udtryk for, at det ikke accepterer de frihedsrettigheder, der må gælde i det her frihedsårhundrede.

Kl. 17.15

Jeg vil igen påpege, at SF lægger op til, at vi respekterer de unges frie ret til at vælge, og lægger op til en stramning af retspraksis omkring tvangsægteskaber. Det har vi lagt op til længe, det lagde vi op til allerede, mens Socialdemokratiet sad med regeringsmagten og havde mulighed for at gennemføre det, uden at Socialdemokratiet bed på. Så jeg synes, det er ærgerligt, og det er lidt som det forsømte forår for SF, at vi nu har et Socialdemokrati, der fremsætter dele, som det faktisk havde mulighed for at gennemføre, før valgkampen gik i gang, den sidste valgkamp vel at mærke, uden at der reelt er et visionært bud, som kan vise, at det her er den station, vi er på vej til, at det ikke anerkender, hvor vi står her og nu. Det mener jeg ikke vi kan vinde den næste valgkamp med.

Christian Brix Møller (RV):

Ligesom Socialdemokratiet, SF og regeringen har Det Radikale Venstre jo også for nylig fremlagt et udspil til bedre integration af etniske mi-

noriteter. Med fokus på arbejdsmarkedet og med titlen »Flere i arbejde med værdighed« har vi fremlagt 20 radikale forslag til en styrket integration.

Baggrunden er den velkendte, at den store overledighed blandt flygtninge og indvandrere er til stor skade for Danmarks samfundsøkonomiske bæredygtighed, for samfundets sammenhængskræfter og ikke mindst for de berørtes værdighed og selvrespekt.

Selv om vi i meget store træk er enige med Socialdemokratiet, må vi desværre skuffes over graden af det politisk mod, som kommer til udtryk, ikke bare i regeringens udspil, men desværre også i Socialdemokratiets, som vi behandler her som et beslutningsforslag.

Lad mig straks fastslå, at der ikke er meget i det socialdemokratiske udspil, som vi direkte er imod. Vi vender os mod 24-års-reglen for familiesammenføringer, som Socialdemokratiet støtter i bemærkningerne til afsnittene 37-40.

Derimod er vi enige i, at der i den offentlige sektor bør tilstræbes en bedre afspejling af befolkningens sammensætning, men vi stiller os lidt modvillige over for den indikation af brug af kvoter i afsnittene 18-21.

Som sagt er beslutningsforslaget godt, det er bare ikke vidtgående nok efter vores smag. Der er på mere gennemgribende vis brug for et kurskifte, hvor arbejde i langt højere grad bliver betragtet som et middel til integration i stedet for målet for integrationen.

Lad mig nævne et par eksempler, hvor vi går langt videre, end jeg har hørt tale om i dag.

For det første vil vi give samtlige asylansøgere lov til at arbejde, så snart deres sag går i realitetsbehandling. Vi har trods alt mangel på arbejdskraft i Danmark, og når syv ud af ti flygtninge, som får deres asylsag realitetsbehandlet i Danmark, faktisk ender med at blive her – det er de seneste tal fra Integrationsministeriet – ja, så er det bindegalt, at de bare skal sidde og forfalde både fysisk og psykisk i asylcentre, hvorefter kommunerne så kan begynde forfra med nedbrudte flygtninge, der ikke taler dansk, selv om de har opholdt sig i den danske stats varetægt i op til flere år.

For det andet skal der tænkes langt mere offensivt i forhold til jobformidlingen og den kommunale integrationsindsats, som er så utrolig vigtig.

Som noget nyt foreslår Det Radikale Venstre, at de kommuner, som ikke lever op til lovens krav om integrationsindsatsen, som udgangs-